

Κάποτε το έλεγαν Ζωή

Συντάκτης: Ψιλόπουλος Κώστας

Κάποτε πίναμε καφέ με φίλους...
Σήμερα πίνουμε μόνοι μας.

Κάποτε ο χρόνος είχε τέσσερις εποχές,
Σήμερα έχει δύο.

Κάποτε δουλεύαμε οκτώ ώρες,
Σήμερα έχουμε χάσει το μέτρημα.

Κάποτε είχαμε χρόνο να πάμε για καφέ με τους φίλους μας.
Τώρα τα λέμε μέσω MSN, Skype, Facebook κλπ.

Κάποτε είχαμε χρόνο να κοιτάξουμε τον ουρανό, να δούμε το χρώμα του, να ακούσουμε το κελαϊδισμό των πουλιών, να νιώσουμε την ευωδιά του βρεγμένου χώματος.
Σήμερα τα βλέπουμε στην τηλεόραση.

Κάποτε παίζαμε με τους φίλους μας ποδόσφαιρο στις αλάνες.
Σήμερα παίζουμε ποδόσφαιρο στο Playstation και στο PC.

Κάποτε ζητάγαμε συγγνώμη από κοντά.
Σήμερα το λέμε και με SMS.

Κάποτε κυκλοφορούσαμε με ταπεινά αυτοκίνητα 1000 κυβικών και ήμασταν χαρούμενοι.
Σήμερα κυκλοφορούμε με τζίπ 2000 κυβικών και στεναχωριόμαστε που δεν έχουμε τζίπ... 3000 κυβικών.

Κάποτε αγοράζαμε ένα παντελόνι και το είχαμε μέχρι να λιώσει.
Τώρα το έχουμε μια σαιζόν και μετά παίρνουμε άλλο.

Κάποτε ζούσαμε σε σπίτι 65 τετραγωνικών και... ήμασταν ευτυχισμένοι.
Σήμερα ζούμε σε σπίτια 120 τετραγωνικών και δεν χωράμε μέσα...

Κάποτε λέγαμε καλημέρα σε ένα περαστικό και τον ρωτούσαμε για την τάδε οδό.
Σήμερα μας το λέει ο navigator.

Κάποτε πίναμε νερό της βρύσης και ήμασταν μια χαρά.

Κάποτε το έλεγαν Ζωή

Συντάκτης: Ψιλόπουλος Κώστας

Σήμερα πίνουμε εμφιαλωμένο και...αρρωσταίνουμε.

Κάποτε είχαμε τις πόρτες των σπιτιών ανοικτές, όπως και τις καρδιές μας.
Σήμερα κλειδαμπαρωνόμαστε, βάζουμε συναγερμούς και έχουμε και λυκόσκυλο για να μην αφήσουμε κανέναν να μας πλησιάσει. Είτε είναι καλός, είτε κακός.

Κάποτε ξυπνάγαμε πρωί-πρωί την Κυριακή για να πάμε στην εκκλησία.
Σήμερα δεν πάμε γιατί είναι...μπανάλ. Και γιατί οι παπάδες γίνανε μεσίτες και επιχειρηματίες.

Κάποτε είχαμε 2 - 3 τηλεοπτικά κανάλια και πάντα βρίσκαμε κάτι ενδιαφέρον να δούμε.
Σήμερα έχουμε 100 - 1000 κανάλια και δεν μας αρέσει κανένα πρόγραμμα.

Κάποτε μαζευόμασταν όλη η οικογένεια γύρω από το κυριακάτικο τραπέζι και αισθανόμασταν ενωμένοι και ευτυχισμένοι.
Σήμερα έχει ο καθένας το δικό του δωμάτιο και δεν βρισκόμαστε μαζί στο τραπέζι ποτέ...

Κάποτε η σκληρή δουλειά ήταν ιδανικό.
Σήμερα είναι μαλακία.

Κάποτε τα περιοδικά έπαιρναν συνέντευξη από τον Σεφέρη.
Σήμερα παίρνουν από τον την κλπ.

Κάποτε μας μάγευε η φωνή του Στέλιου Καζαντζίδη,
Σήμερα μας ξεκουφαίνει ο... η κλπ..

Κάποτε οι τραγουδίστριες τραγουδούσαν με τη φωνή.
Σήμερα τραγουδούν με κάτι άλλο.

Κάποτε ντοκουμέντο ήταν μια επιστημονική ανακάλυψη.
Σήμερα ντοκουμέντο είναι ένα ερασιτεχνικό βίντεο που δείχνει δύο οπαδούς ομάδων να ανοίγουν ο ένας το κεφάλι του άλλου ή τις προσωπικές στιγμές αναγνωρίσιμου.

Κάποτε βλέπαμε στην τηλεόραση κινούμενα σχέδια με τον Μίκυ Μάους, τον Σεραφίνο, τον Τιραμόλα.
Σήμερα βλέπουμε τους Power Rangers και τους Monsters με όπλα και χειροβομβίδες να σκοτώνουν και να ξεκοιλιάζουν...τους κακούς.

Κάποτε μας αρκούσε μια βόλτα με τον κοπέλα μας σε ένα ταπεινό δρομάκι της γειτονιάς.
Χέρι-χέρι, να κοιτάμε τον ουρανό, να σιγοψιθυρίζουμε ένα ρομαντικό τραγουδάκι και να ταξιδεύουμε νοητά.
Σήμερα πάμε διακοπές σε εξωτικά νησιά. Και ονειρευόμαστε ταξίδια στο Θιβέτ.

Κάποτε είχαμε το θάρρος και τη λεβεντιά να λέμε «Έκανα λάθος».
Σήμερα λέμε «Αυτός φταίει»...

Κάποτε το έλεγαν Ζωή

Συντάκτης: Ψιλόπουλος Κώστας

Κάποτε νοιαζόμασταν για το γείτονα.

Σήμερα τσαντιζόμαστε αν αγοράσει καλύτερη τηλεόραση από εμάς.

Κάποτε ζούσαμε με το μισθό μας.

Σήμερα ζούμε με τους μισθούς που ΘΑ πάρουμε.

Κάποτε δεν είχαμε φράγκο στην τσέπη, μα ήμασταν τόσο, μα τόσο ευτυχισμένοι!

Σήμερα έχουμε τα πάντα και τρωγόμαστε με τα ρούχα μας.

Κάποτε περνάγαμε υπέροχα στο ταβερνάκι της γειτονιάς, με κρασάκι, τραγούδι και κουτσομπολιό.

Σήμερα...μιζεριάζουμε σε ακριβά εστιατόρια και μπαρ.

Κάποτε ιδανικό ήταν να γίνεις αναγνωρισμένος.

Σήμερα ιδανικό είναι να γίνεις απλά αναγνωρίσιμος.

Κάποτε μας δάνειζε λεφτά ο αδελφός μας.

Σήμερα μας δανείζουν οι τράπεζες.

Κάποτε κοιτούσαμε στα μάτια τους ανθρώπους.

Τώρα τους κοιτάμε στην τσέπη.

Κάποτε δουλεύαμε για να ζήσουμε.

Σήμερα ζούμε για να δουλεύουμε.

Κάποτε είχαμε χρόνο για τον εαυτό μας.

Σήμερα δεν έχουμε χρόνο για κανένα....

Αυτό το «Κάποτε», το έλεγαν Ζωή....